

Nr 127

Av herrar **Isacson** och **Hübinette**, om översyn av kungörelsen om avlöning m. m. till civilförsvarspliktiga.

Av de tillämpningsföreskrifter som utarbetats av kungl. civilförsvarsstyrelsen framgår att betydande oformligheter men även orättvisor mot vissa kategorier civilförsvarspliktiga föreligger på ett sätt som knappast kan ha varit riksdagens avsikt.

Vad först beträffar fria resor m. m. sägs i tillämpningsföreskrifterna att resa skall företagas med tåg, fartyg, spårvagn, buss eller annan bil i linjetrafik där sådant reguljärt trafikmedel kan anlitas. Det sägs emellertid samtidigt att egen bil får användas i de fall då reguljära trafikmedel inte står till förfogande. Detta har tolkats så att om man kan resa till övnings- eller utbildningsplatsen med reguljära trafikmedel men sådana trafikmedel icke står till förfogande för hemresan kan ersättning för egen bil utgå endast för hemresan. Möjligt är att i en sådan situation för hemresan använda taxi varvid ersättning utgår om kvitto företes. Inom stora delar av vårt land blir avstånden till övnings- och utbildningsplatser ofta rätt betydande. Trafikmedlen i den reguljära trafiken kommer ofta att kunna användas i en riktning men inte i den andra, såvida man inte vill ligga över natten på övningsplatsen. Detta förhållande borde nödvändiggöra en ändring av gällande bestämmelser så att ett mera rationellt förfarande kan tillämpas, där också hänsyn bör tas till den tidsförlust som uppstår då reguljära trafikmedel måste användas. Den ersättning som utgår för förlo-rad arbetstid är ändå så blygsam när det gäller civilförsvaret att det är rimligt ta större hänsyn till restiden.

Vad beträffar ersättning till vissa i civilförsvaret verksamma personer utgår ersättning på ett sätt som gör att man måste betrakta hela ersättningsreglementet som mindre väl avvägt. Sålunda gäller t. ex. att ersättning i princip för de civilförsvarspliktiga skall utgå enligt samma regler som för värnpliktiga vid tjänstgöring inom krigsmakten. Härvid gäller att högre ersättning utgår först efter 394 dagars militärtjänstgöring. Innan de civilförsvarspliktiga uppnått 47 års ålder kommer detta i regel att ha den effekten att männen på grund av tidigare fullgjord värnplikt får den högre ersättningen, medan kvinnorna sällan har möjligheter att tillgodoräkna sig sådan kvalifikationstid. Det verkar emellertid orimligt att här göra en jämförelse mellan en värnpliktigs uppoffringar i den undre värnpliktsåldern och en kvinnas uppoffringar inom civilförsvaret i t. ex. 40—47-årsåldern.

Dessa exempel synes visa att gällande bestämmelser borde göras till föremål för en översyn och modernisering vilket ger oss anledning föreslå, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t föreslå att kungörelsen om avlöning m. m. till civilförsvarspliktiga måtte göras till föremål för en skyndsam översyn.

Stockholm 25 januari 1965

Birger Isacson

Gunnar Hübnette